

قصه غصه‌های زنانه

نمایش «چشواره‌الشب» داستان‌های اجتماعی زنان را در قالب خرده‌درام‌ها به هم پیوند می‌زند و چالش‌ها را نمایان می‌کند



احمد مسجدجامعی |

کارشناس حوزه فرهنگ |

● به همراه ویژه‌نامه چهاردهمین نمایشگاه انرژی‌های تجدیدپذیر (شماره دوم)

روزنامه سام

سال بیستم | شماره پیاپی ۳۰۳۶ | پنجشنبه ۲۰ دی‌ماه ۱۴۰۳ | قیمت ۵ هزار تومان

www.payama.ir



ویژه‌نامه پیام‌ها برای

چهاردهمین نمایشگاه

تجدیدپذیرها (شماره دوم)

وعده‌های جدید وزارت

نیرو محقق می‌شود؟

بررسی ایده انتقال پایتخت از تهران به مکران؛ تصمیمی استراتژیک با پیامدهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بزرگ

آیا مکران می‌تواند جایگزین تهران شود؟



■ باگفتارهایی از «حشمت‌الله فلاحت‌پیشه» رئیس سابق کمیسیون امنیت ملی مجلس، «عبدالوهاب شهلی‌بر» پژوهشگر توسعه، «میثم بصیرت» شهرساز و پژوهشگر مدیریت شهری

■ انتقال پایتخت به مکران بدون برنامه‌ریزی درست و منابع مالی کافی، تهدیدی برای تهران و چالش‌های جدید برای مکران به همراه خواهد داشت

- چالش‌های مالی در تأمین بودجه برای انتقال پایتخت باید جدی‌تر از پیش بررسی شود
- تهدیدات مرزی و مشکلات امنیتی در منطقه مکران باید در نظر گرفته شود
- جابه‌جایی ادارات دولتی و کارمندان به یک شهر جدید چالش‌های اجتماعی و اقتصادی به همراه دارد
- کمبود آب شیرین در مکران می‌تواند تهدیدی جدی برای توسعه و پایداری پایتخت جدید باشد
- انتقال پایتخت می‌تواند بحران‌های اقتصادی بیشتری برای تهران و ایران به دنبال داشته باشد
- فاصله زیاد مکران از سایر مناطق کشور می‌تواند دسترسی و هماهنگی را دچار اختلال کند
- مکران، موقعیت استراتژیک دارد اما نیازمند زیرساخت‌های جدی برای پذیرش پایتخت است
- چالش‌های فرهنگی و اجتماعی مکران در پذیرش پایتخت جدید اهمیت زیادی دارند



یک نمای هوایی از بندر شهید رجایی تهران در حال ساخت

بررسی ایده انتقال پایتخت؛ تصمیمی استراتژیک با پیامدهای اقتصادی و اجتماعی بزرگ

آیا مکران می‌تواند جایگزین تهران شود؟

انتقال پایتخت از تهران به مکران با چالش‌های مالی و ساختاری بسیار روبه‌رو است که تأمین بودجه، هزینه‌های سنگین ساخت‌وساز و مشکلات انتقال نهادها از جمله این موانع به‌شمار می‌روند



| افشین امیرشاهی |

| سردبیر |

تهران به‌عنوان پایتخت ایران سال‌هاست که با مشکلات فراوان دست‌وپنجه نرم می‌کند.

بسیاری از این مشکلات ناشی از تمرکز سیاسی، اقتصادی و جمعیتی در این کلانشهر است. این چالش‌ها در طول سالیان گذشته باعث شده‌اند بحث انتقال پایتخت به‌عنوان یک راهکار اساسی برای کاهش فشارها بر تهران مطرح شود.

به‌عنوان مثال آمار و ارقامی که از جمعیت تهران ارائه می‌شود، نشان می‌دهد این شهر جمعیتی بین ۱۰ میلیون تا ۱۴ میلیون نفر را در بر می‌گیرد؛ به‌خصوص که در روزهای غیرتعطیل مردم از شهرها و استان‌های همجوار برای کسب‌وکارهایشان به تهران می‌آیند و شب دوباره به محل سکونتشان برمی‌گردند. این مسئله باعث افزایش جمعیت تهران می‌شود و مشکلاتی چون ترافیک شدید، آلودگی هوا و کاهش کیفیت زندگی به‌وجود می‌آورد. از سوی دیگر، تهران به‌دلیل تمرکز خودروها، صنایع و فعالیت‌های انسانی، یکی از آلوده‌ترین شهرهای جهان به‌شمار می‌آید. نتیجه اینکه آلودگی هوا به تهدیدی جدی برای سلامت شهروندان تبدیل شده است.

موقعیت جغرافیایی تهران در نزدیکی گسل‌های فعال زلزله مسئله مهم دیگری است که این شهر را در برابر حوادث طبیعی بسیار آسیب‌پذیر کرده است. درصورت وقوع زلزله، مدیریت بحران در شهری با این تراکم جمعیت و ساختار نامنظم، به‌شدت دشوار خواهد بود. موضوع دیگر، وجود همه ادارات و نهادهای کلیدی کشور در تهران است. نتیجه اینکه تهران به مرکز همه فعالیت‌های دولتی و اقتصادی تبدیل شده است. این تمرکز فشار مضاعفی بر زیرساخت‌های شهری وارد کرده است.

البته که مسائل و مشکلات شهر تهران بیشتر

از مواردی است که ذکر شد و بارها به شکل‌های مختلف مطرح شده است. همه این کاستی‌ها و مشکلات باعث شده که ایده انتقال پایتخت به‌طور دائم مطرح شود؛ چون این اعتقاد در میان برخی از مسئولان وجود دارد که انتقال پایتخت می‌تواند به توزیع بهتر منابع اقتصادی و اداری در سایر مناطق کشور کمک کند، تمرکززدایی را تسریع بخشد، فشار بر تهران را بردارد، وضعیت مدیریت بحران را بهبود بخشد و درنهایت ایجاد یک پایتخت جدید با زیرساخت‌های مدرن و مبتنی‌بر اصول توسعه پایدار، گامی در جهت آینده‌نگری برای کشور خواهد بود.

انتقال پایتخت؛ چالش‌های مالی و ساختاری انتقال پایتخت از تهران، ایده‌ای است که گاهی در دنیای سیاست مطرح می‌شود، اما واقعیت این است که پشت این طرح، چالش‌های بزرگ و پیچیده‌ای پنهان است.

اولین مشکل که مثل یک سایه سنگین روی این طرح قرار دارد، کمبود شدید بودجه است. تصور کنید برای ایجاد یک پایتخت جدید باید میلیاردها تومان برای زیرساخت‌ها، جاده‌ها، شبکه‌های ارتباطی و ساختمان‌های دولتی هزینه شود. آن‌هم در شرایطی که کشور با بحران‌های مالی سنگین دست‌وپنجه نرم می‌کند. طبیعی است که تأمین چنین بودجه‌ای شبیه به یک رؤیا به‌نظر می‌رسد.

اما این تمام ماجرا نیست، هزینه‌های ساخت‌وساز، انتقال نهادها و سازمان‌ها به مکانی جدید، جابه‌جایی میلیون‌ها کارمند و ایجاد امکانات رفاهی در شهری که قرار است

از صفر ساخته شود، همه و همه فشار سنگینی بر اقتصاد وارد می‌کند. جالب‌تر اینکه درحالی‌که بسیاری از مناطق کشور اولیه با مشکلات زیرساختی و کمبود امکانات اولیه دست‌وپنجه نرم می‌کنند، اختصاص بودجه برای یک پروژه با این مقیاس، بیشتر شبیه

روبه‌رو می‌شوند. از طرف دیگر، باتوجه‌به کمبود تجربه در انتقال پایتخت در کشور، اگر این پروژه به‌درستی مدیریت نشود، ممکن است نتیجه‌ای جز بحران‌های بیشتر و هدر رفتن سرمایه‌های ملی نداشته باشد.

البته که بحران‌های تهران تنها به مسائل اقتصادی محدود نمی‌شود. تهران با تاریخ و فرهنگ غنی خود، گنجینه‌ای از بناهای تاریخی و فرهنگی است که درصورت کاهش توجه به این شهر ممکن است به‌تدریج در معرض نابودی قرار گیرند. پروژه‌های تاریخی که سال‌ها زمان و هزینه برای آنها صرف شده، ممکن است بدون نگهداری و توجه لازم به حال خود رها شوند و دیگر هیچ اثری از این میراث بزرگ باقی نماند. انتقال پایتخت به مکران به‌عنوان یک پروژه مهم و اساسی، نیازمند یک برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت بی‌نقص است. در غیر این‌صورت، ممکن است تهران با کاهش سرمایه‌گذاری‌ها و آسیب‌های جدی مواجه شود و مکران نیز به‌جای تبدیل به یک پایتخت جدید، با بحران‌های جدید روبه‌رو شود.

لن ایده مکران چگونه شکل گرفت؟

اما در بین پیشنهادهات مختلف، منطقه مکران به‌دلیل موقعیت جغرافیایی و نزدیکی به دریای عمان چندبار مطرح شده است. موقعیت استراتژیک مکران، فرصت‌های بسیاری برای توسعه اقتصادی از طریق تجارت دریایی، افزایش روابط بین‌المللی و دسترسی به بازارهای جهانی را فراهم می‌کند. چون این منطقه به‌دلیل نزدیکی به کشورهای چون امارات متحده عربی و عمان، موقعیتی ممتاز برای ایجاد یک کانون اقتصادی و سیاسی در جنوب کشور به‌شمار می‌رود. گفته می‌شود مکران با داشتن منابع طبیعی فراوان در حوزه شیلات، نفت و گاز، و معادن می‌تواند به قطب اقتصادی جدید کشور تبدیل شود. درعین‌حال، منطقه مکران که در کنار دریای عمان قرار دارد، می‌تواند از منابع آبی دریایی بهره‌مند شود. باوجود نکات مطرح‌شده، سوالاتی جدی درباره قابلیت‌های این منطقه برای پذیرش نقش یک پایتخت جدید وجود دارد. آیا این ایده با واقعیات‌های موجود همخوانی دارد؟ آیا مکران می‌تواند به‌عنوان یک مرکز سیاسی بار مسئولیت‌های سنگین پایتخت را به دوش بکشد؟ بررسی مشکلات مکران نشان می‌دهد این ایده به دلایل متعددی موضوعیت ندارد. برای پاسخ به این پرسش، لازم است به جنبه‌های متعددی از این ایده نگاه کنیم که شامل موانع زیست‌محیطی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است.

به یک شوخی است. اما داستان کارمندان دولتی و جابه‌جایی کارکنان به یک شهر جدید، مسئله دیگری است؛ از تأمین مسکن و حمل‌ونقل گرفته تا فراهم کردن خدمات عمومی، همه‌چیز نیازمند منابع و زمان زیادی است. و اگر کارمندان نتوانند در محل جدید استقرار پیدا کنند، قطعاً کاهش بهره‌وری و ایجاد مشکلات اجتماعی اجتناب‌ناپذیر خواهد بود.

درنهایت، انتقال پایتخت نیازمند تغییرات ساختاری اساسی در دولت است. این تغییرات که مستلزم هماهنگی و برنامه‌ریزی دقیق است، بدون منابع مالی کافی و تأسیس زیرساخت‌های مناسب، به‌سادگی ممکن نخواهد بود. در دنیای امروز، جابه‌جایی پایتخت از تهران به مکانی دیگر، بیش از آنکه یک راه‌حل باشد، به یک معضل پیچیده تبدیل شده است.

لن تهران خالی شود، چه بر سر سرمایه‌های شهر می‌آید؟

انتقال پایتخت از تهران، یک تصمیم بزرگ و پیچیده است که شاید در نگاه اول راه‌حلی برای مشکلات این شهر به‌نظر برسد، اما پیامدهای آن می‌تواند تهران را وارد بحران‌های اقتصادی و اجتماعی شدیدی کند. تهران با تمامی چالش‌های خود در سال‌های اخیر، هنوز هم قلب تپنده اقتصادی و فرهنگی کشور است. اما اگر پایتخت از این شهر رخت بپندد، چه بر سر این شهر و سرمایه‌های آن خواهد آمد؟

کاهش جمعیت و تمرکز اقتصادی در تهران می‌تواند زنگ خطر برای صنایع و خدماتی باشد که این شهر را به یک قطب اقتصادی تبدیل کرده‌اند. کاهش تقاضا در بازار مسکن به بحران بزرگی تبدیل خواهد شد و مالکان و سرمایه‌گذاران در این بازار با خسارات فراوان

به‌وجود می‌آورد. در کنار این مسائل، ازآنجاکه منطقه مکران فاصله نسبتاً زیادی از مناطق مرکزی کشور دارد، ایجاد استقرار امنیتی مناسب و مؤثر برای مقابله با این تهدیدات نیازمند هم‌افزایی قوی میان نهادهای دولتی، نظامی و انتظامی خواهد بود.

همچنین، یکی دیگر از مهم‌ترین کاستی مکران را باید در زیرساخت‌های ناکافی و ضعیف آن جست‌وجو کرد. بهره‌مندی از زیرساخت‌های اولیه مانند جاده‌های مواصلاتی، حمل‌ونقل، آب‌رسانی و سوخت‌رسانی همواره از مشکلات اساسی این منطقه بوده است. با وجود تلاش‌های دولت‌ها در سال‌های اخیر، همچنان کمبود امکانات فنی و مهندسی این منطقه را به‌عنوان یک چالش اصلی نام برد.

لن اکوسیستم مکران در معرض خطر

مکران، این منطقه جذاب و دیدنی با موقعیت جغرافیایی و دریایی‌اش، یکی از بی‌نظیرترین اکوسیستم‌های زیست‌محیطی را در دل خود جای داده است. اما هرگونه توسعه و تغییر، به‌ویژه در مقیاس ساخت یک پایتخت جدید، می‌تواند این بهشت طبیعی را به خطر بیندازد. اینجا جایی است که هر حرکت نادرست می‌تواند منجر به خسارت‌های جبران‌ناپذیر به منابع طبیعی شود و اکوسیستم خاص آن را برای همیشه دگرگون کند. مکران، با زیبایی‌های بکر و دلربایش، درعین‌حال با محدودیت‌های آبی و منابع طبیعی مواجه است. تاکنون این منطقه بی‌نااسته است با دستاوردهایی همچون چشمگیر، اکوسیستم خود را حفظ کند، اما این وضعیت در حال حاضر تحت فشار است؛ فشارهایی که از بحران‌های اقتصادی و افزایش نیازها به منابع طبیعی ناشی می‌شود. اگر قرار باشد پایتخت جدید، منطقه مکران باشد! نیاز به منابع جدید، ساخت‌وسازهای بسیار و جمعیت انبوه، همه باعث فشار مضاعف بر منابع خواهد شد.

درعین‌حال، یکی از بزرگترین چالش‌ها، کمبود منابع آب شیرین در این ناحیه است. کمبود آب در مکران یک واقعیت قابل‌انکار است. حالا با ایده توسعه و ساخت پایتخت، تقاضا برای آب به‌طور قابل‌توجهی افزایش خواهد یافت. اگر بدون برنامه‌ریزی صحیح و مدیریت منابع، این روند پیش رود، ممکن است این جواهر زیست‌محیطی به‌طور جدی تهدید شود. توسعه‌ای که نهت‌ها منطقه را دگرگون می‌کند بلکه تهدیدی برای بقای اکوسیستم غنی مکران به‌شمار می‌آید.

لن چالش فرهنگی انتقال پایتخت به مکران

مکران، با تمام زیبایی‌ها و جاذبه‌های طبیعی‌اش، منطقه‌ای است که در دل خود تنوع فرهنگی و اجتماعی فراوانی دارد. این تنوع از لحاظ تاریخی و قومی به این منطقه هویتی خاص بخشیده است. اما آیا این تنوع می‌تواند پذیرای جمعیت چندملیتی پایتخت و تلافی فرهنگ‌های مختلف باشد؟ این سوألی است که وقتی پای انتقال پایتخت به میان می‌آید، باید به آن توجه ویژه‌ای داشت.

چالش عمده‌ای که در انتقال پایتخت به مکران وجود دارد، آمادگی فرهنگی و اجتماعی این منطقه برای پذیرش چنین تغییریری است. با اینکه مردم مکران از فرهنگ‌های غنی و متنوعی برخوردارند، اما ممکن است شرایط جدید، به‌ویژه جابه‌جایی جمعیت و تغییرات اجتماعی به تضادهای فرهنگی و اجتماعی دامن بزند. این تغییرات به‌راحتی نمی‌تواند به هارمونی و هم‌زیستی فرهنگی منجر شود و خطر ایجاد تفرقه و تنش‌های اجتماعی وجود دارد. آیا فرهنگ‌های مختلف و دیدگاه‌های متفاوت می‌توانند در کنار هم به‌شکلی هماهنگ و بدون مشکلات بزرگ زندگی کنند؟

دومین مسئله، احساس محرومیت تاریخی مردم محلی است. بسیاری از مردم منطقه در

| سال بیستم | شماره پیاپی ۳۰۳۶ | پنجشنبه ۲۰ دی ۱۴۰۳ |

طول تاریخ با کمترین امکانات و توجه از سوی دولت مرکزی زندگی کرده‌اند. حالا این منطقه قرار است به‌عنوان پایتخت جدید کشور در نظر گرفته شود، این می‌تواند انتظارات غیرواقعی و ناراضی‌ت‌هایی را در پی داشته باشد. مردم ممکن است از مسئولان توقع داشته باشند که نیازهای آنها در زمان کوتاه و کامل برآورده شود، اما آیا دولت قادر است که این انتظارات را مدیریت کند؟ چطور می‌توان از ناراضی‌ت‌هایی که درنتیجه برآورده نشدن این انتظارات شکل می‌گیرد، جلوگیری کرد؟

درنهایت، انتقال پایتخت به مکران نه‌تنها از نظر زیرساختی و اقتصادی بلکه از منظر اجتماعی و فرهنگی نیز چالش‌های فراوانی را به‌همراه دارد. این چالش‌ها نیازمند تدابیر خاص، برنامه‌ریزی دقیق و در نظر گرفتن تمامی جوانب اجتماعی و فرهنگی است تا این تغییر بزرگ به‌جای ایجاد تنش، زمینه‌ساز رشد و همگرایی شود.

لن چالش دسترسی به پایتخت جدید

موقعیت جغرافیایی مکران به‌عنوان یک منطقه دور از مراکز اصلی جمعیتی کشور، یکی دیگر از چالش‌ها برای انتقال پایتخت محسوب می‌شود. فاصله زیاد این منطقه از تهران و سایر شهرهای مرکزی می‌تواند دسترسی به پایتخت جدید را برای مردم و مسئولان سخت و وقت‌گیر کند. این موضوع به‌ویژه در مواقع اضطراری و نیاز به تصمیم‌گیری‌های سریع، مشکل‌ساز خواهد بود. علاوه‌براین، زیرساخت‌های حمل‌ونقل، جاده‌ها و شبکه‌های ارتباطی موجود در مکران نمی‌توانند نیازهای روزافزون برای ارتباطات سریع و مؤثر بین پایتخت و سایر نقاط کشور را تأمین کنند. این فاصله زیاد می‌تواند بر بهره‌وری، هماهنگی و جریان امور دولتی تأثیر منفی بگذارد و روند تصمیم‌گیری‌های کلان را کند کند. در چنین شرایطی انتقال پایتخت به این منطقه نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و تقویت زیرساخت‌ها است تا این مشکلات کاهش یابد.

لن انتقال پایتخت نیازمند بدون برنامه جامع

انتقال پایتخت، یک تصمیم استراتژیک و بزرگ است که به‌هیچ‌وجه نمی‌توان آن را دست‌کم گرفت. این پروژه نه‌تنها یک جابه‌جایی فیزیکی بلکه تحولی بزرگ در ابعاد اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و زیست‌محیطی خواهد بود. پیش از هر اقدام، باید همه جزئیات آن بررسی شود.

بررسی‌هایی همه‌جانبه که شامل ارزیابی دقیق تأثیرات زیست‌محیطی، اقتصادی و اجتماعی باشد، باید با دقت و هوشمندی به تمام جنبه‌ها نگریسته شود تا فرصت‌ها و تهدیدها به‌طور کامل شناسایی و تحلیل شوند. بنابراین، یک برنامه جامع و بلندمدت برای اجرای این طرح ضروری است. این برنامه نه‌فقط مراحل اجرایی و زمان‌بندی دقیق را در بر می‌گیرد بلکه منابع مالی و انسانی لازم را نیز در نظر داشته باشد و ریسک‌های احتمالی را مدیریت کند؛ از ساختمان‌ها گرفته تا تغییرات بزرگ در سبک زندگی مردم و سازمان‌ها، باید با دقت تمام هر حرکت و تصمیمی ازپیش طراحی شود.

یکی از بزرگترین چالش‌ها، فقدان تجربه ایران در این زمینه است. برخلاف کشورهای دیگر که انتقال پایتخت را تجربه کرده‌اند که برخی با موفقیت و برخی با شکست همراه بوده است، ایران پیشینه‌ای دراین‌باره ندارد همین امر می‌تواند در اجرای طرح، مشکلات فراوان ایجاد کند. اگر برنامه‌ریزی و مدیریت صحیحی انجام نشود، این پروژه می‌تواند به یک بحران تبدیل شود و هزینه‌های سنگینی به کشور تحمیل کند. برای موفقیت در این پروژه بزرگ، لازم است از مشاوران باتجربه استفاده شود و از تجربیات جهانی بهره‌برداری کرد تا این طرح به‌طور اصولی و موفق پیاده‌سازی شود.

میثم بصیرت، شهرساز و پژوهشگر مدیریت شهری

با انتقال پایتخت چالش‌های تهران تسکین

پیدا نمی‌کند

بصیرت انتقال پایتخت را به‌نوعی پاک کردن صورت مسئله می‌داند: «به‌علاوه ممکن است چنین انتقالی مرتبط با سیاست‌های آمایشی سرزمین ما نباشد.» او درباره این سیاست‌های آمایشی توضیح می‌دهد: «در کنار سیاست آمایشی، پدافند عامل و غیرعامل هم مطرح می‌شود. پهنه جنوب‌شرقی کشور از زیرساخت، خدمات، جمعیت نخبه و نیروی انسانی توانمند محروم است. اگر چنین انتقالی انجام شود، به پیگیری اینها نیاز است که زمان طولانی‌مدتی را می‌طلبد.»

عبدالوهاب شهلی‌بر، پژوهشگر توسعه

مکران یکی از توسعه‌نیافته‌ترین مناطق است

عبدالوهاب شهلی‌بر، پژوهشگر توسعه، نظر خود را درباره انتقال پایتخت به مکران به «پیام ما» این‌طور شرح می‌دهد: «هر انتقال پایتختی مستلزم مطالعات جامع است و به بحث‌های

دقیق در مجامع حرفه‌ای دارد. به‌لحاظ اجتماعی درباره منطقه مکران می‌توان گفت اگر به گذشته ایران نگاه کنیم، دو بندر تاریخی در جنوب ایران وجود داشته که یکی از آنها بندر سیراف در بوشهر و دیگری بندر تیس در مکران است.»

او درباره اهمیت این منطقه توضیح می‌دهد: «از شرق بندرعباس تا نزدیکی بندر کراچی در پاکستان به‌عنوان مکران معروف است. بنابراین، سابقه تمدنی و تاریخی بسیار قدیمی در آنجا وجود دارد و گزارش‌های تاریخی نشان می‌دهد بندر تاریخی تیس یکی از گذرهای بندری اصلی بوده که جاده‌های ابریشم به دریا

وصل می‌شده است. مردم ساکن این منطقه هم بلوچ هستند که یکی از اقوام کهن ایرانی‌اند.» این پژوهشگر توسعه به چالش توسعه‌نیافتگی این منطقه اشاره می‌کند: «مردم این منطقه همیشه از پایین بودن شاخص‌های توسعه در این منطقه گل‌مندند و آمار رسمی هم نشان می‌دهد این منطقه به‌لحاظ شاخص‌های توسعه در آخر جدول قرار دارد. درواقع، به‌لحاظ امکانات بهداشتی، مسکن، جاده، امکانات آموزشی و... یکی از توسعه‌نیافته‌ترین مناطق محسوب می‌شود. اما ظرفیت بالایی دارد و تنها جایی است که ما به آب‌های گرم دسترسی داریم. اگر عزمی برای توسعه وجود داشته باشد، به‌لحاظ منابع می‌تواند به یکی از توسعه‌یافته‌ترین مناطق کشور تبدیل شود.»

ایده انتقال پایتخت نیازمند یک برنامه جامعه است

«حشمت‌الله فلاحت‌پیشه»، رئیس سابق کمیسیون امنیت ملی مجلس، به «پیام ما» می‌گوید این ایده در حد یک شعار مطرح شده است: «موضوع انتقال پایتخت در طول سی سال اخیر همواره مطرح بوده. مانند بسیاری از کشورهای دنیا، ایران هم می‌تواند به‌طور جدی به مرکز همه فعالیت‌های دولتی و اقتصادی تبدیل شده است. این تمرکز فشار مضاعفی بر زیرساخت‌های شهری وارد کرده است. اما درباره اینکه این ایده عملیاتی می‌شود یا فقط شعار است، معتقدم فقط

شعار است. یعنی به‌عبارتی موضوع انتقال پایتخت در طول سه دهه گذشته به یک موضوعی برای فرار مسئولان وقت یا پاسخگویی تبدیل شده است.» مسائل مشکلات و مدیریت تهران مسئولیت دارند و تقریباً همه اینها از زیر بار مسئولیت فرار می‌کنند و یکی ابرفراری که همه اینها از آن سخن می‌گویند، همین انتقال پایتخت است.»

